

[Tommy Dinesen]

men med de sygehuse, der er. Det er i hvert fald vigtigt, at vi også omstiller os.

Vi kan ikke stemme for det forslag, der foreligger fra Fremskridtspartiets side, idet fuldt beredskab hele tiden ville koste så mange milliarder kroner, at der hverken blev biblioteker eller noget som helst andet tilbage i amtskommunerne, er vi bange for. Vi vil godt være med til at se på disse ting. Vi er vidende om, at det kan komme til at koste nogle penge, men så vil vi godt være med til at finde dem, og det har vi be-
vist.

Jeg vil godt vende tilbage til uddannelserne, og her tænker jeg især på lægerne. Det er jo sådan, at det er politikerne, der har vedtaget, at lægerne skal have de overenskomster, der gælder i dag, og de er dårlige. De er så dårlige, at patienterne utallige gange klager over, at det ikke er til at ligge på et sygehus i dag, idet der er alt for mange forskellige læger, der tilser dem bare i løbet af én dag, og det er jo bemærkelsesværdigt, at det ikke er blevet lavet om, når det nu er borgernes sygehuse, vi taler om. Hvorfor finder de sig i det? Selvfølgelig fordi de – borgerne altså – er i en klem situation.

Det er vigtigt, at vi lytter til borgerne her, og så må vi selvfølgelig også fortælle dem, at det godt kan ske, at det koster nogle flere penge, hvis de vil bevare et sygehus et eller andet sted, at man må sætte skatten op, selv om grænsen for skatteforhøjelser nok er nået. Hvis det er til sygehuse og folk godt vil være med, føler de måske, at de får noget for de penge, de betaler på dette område, og det er udmærket.

Men som sagt: Det vigtigste i dette her er – sådan opfatter en del af vore amtsrådsmedlemmer det i hvert fald – at overenskomsterne er en barriere for en ordentlig sygehusbetjening og for, at lægerne kommer ud til de mindre sygehuse og derved gør dem funktionsdygtige.

Vi skal også have i baghovedet, at det sygdomsperspektiv, der tegner sig i fremtiden, er, at der bliver flere og flere ældre, og det betyder selvfølgelig også noget for fremtidens sygehusstruktur.

Vi har et forslag om motiveret dagsorden, og deri er sådan set indarbejdet de ting, som jeg her har fremført. Det lyder således:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at det er særdeles vigtigt at bevare de små sygehuse i lokalområderne og bevare muligheden for sygehusbetjening i nærmiljøet.

Der bør derfor tages hensyn hertil i den fremtidige sygehusplanlægning og uddannelsesstruktur inden for sundhedsområdet.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 8).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

Jørgen Winther (V):

Venstre mener, at det er amtsrådet, der har hovedansvaret for sygehusstrukturen i det pågældende amt. Venstre kan derfor afvise både Fremskridtspartiets og SF's forslag om motiveret dagsorden.

I øvrigt kan jeg til oplysning for SF's ordfører sige, at sygehuslukninger i dag hverken skal godkendes af Sundhedsstyrelsen eller Sundhedsministeriet. Det er amtsrådet, der suverænt gør det uden at spørge om en godkendelse deraf, så hvis det alene er årsagen til, at man fremkommer med sin dagsorden, kan man derfor trække den tilbage.

Jeg har for nylig oplevet sygehusnedlæggelser på meget tæt hold som medlem af Århus Amtsråd. Det er kun godt 3 måneder siden, at der var et flertal i Århus Amtsråd, der vedtog, at 2 små sygehuse – det var Ebeltoft og Skanderborg – skulle nedlægges. Jeg kan sige, at der bestemt ikke var nogen amtsrådsmedlemmer, der var begejstrede for at nedlægge disse 2 små sygehuse.

Men hvorfor blev de så nedlagt? Jeg mener, at der især er én meget væsentlig årsag til, at sygehuse i Ebeltoft og Skanderborg blev nedlagt, og det har noget at gøre med arbejdstidsforkortelsen. Det er sådan, at pr. 1. september 1988 blev arbejdstiden nedsat til 38 timer ugentlig, og det er ikke tilfældigt, mener jeg, at disse 2 små sygehuse i Århus Amt blev nedlagt, samtidig med at den ugentlige arbejdstid blev nedsat.

Skanderborg Sygehus har en årlig driftsudgift på 73 mio. kr., og Ebeltoft Sygehus har en årlig driftsudgift på 30 mio. kr. Disse 2 sygehuse koster altså tilsammen 100 mio. kr. i årlig driftsudgift, men alene én times forkortelse af den ugentlige arbejdstid koster Århus Amtskommune 65 mio. kr. Det vil altså sige, at de 2